

DIVERS VRIJWILLIGERSWERK

Inspirerende interviews

STEUNPUNT
VRIJWILLIGERSWERK
BRUSSEL

4 Link = Brussel
interview met Veerle Aerden

9 Kind & Preventie
interview met Nicoleta Vandeputte

13 Les Gazelles de Bruxelles
interview met Koen Spolspoel en Emma de Pauw

17 Jes
interview met Jelle Tierens

20 Collectmet
interview met Loes Knape

“Wij willen meer diversiteit maar... hoe beginnen we daaraan?”

Meer dan eens kregen we de afgelopen jaren die vraag voorgeschoteld. “Wij willen wel inzetten op diversiteit maar hoe? Hebben jullie tips & tricks voor ons? En hoe vinden wij zo’n ambassadeur die dan andere vrijwilligers aantrekt? Wat doen we als er ‘interculturele verschillen’ opduiken? Hoe gaan andere organisaties daarmee om?”

Heel wat Brusselse organisaties vinden diversiteit een belangrijk thema binnen hun vrijwilligerswerking. Dat juichen we alleen maar toe! Er blijkt soms enkel nog een beetje koudwatervrees te bestaan. **Met dit krantje willen we uw tenen in het koude water steken en laten voelen hoe verfrissend het is.**

Vijf inspirerende praktijken delen hun verhaal, interessante ervaringen en reflecties voor een superdiverse vrijwilligerswerking die openstaat voor iedereen.

We kozen bewust voor **empowerende organisaties**. Organisaties die via vrijwilligerswerk kansen willen bieden. Kansen om te groeien, om een taal te oefenen, om ervaring op te doen, om mensen te leren kennen, om zich voor iets te engageren, om zich ergens thuis te voelen.

Organisaties die door het versterken van hun vrijwilligers ook zichzelf stevig op de kaart zetten, die van de diversiteit hun kracht maken. Zij hebben vaak de beste ambassadeurs én de meeste tips & tricks. Die laatste kunt u in de volgende pagina’s rustig verslinden. Maar blijf daarna niet bij de pakken zitten. Met deze bundeling willen we u goesting geven om aan de slag te gaan.

Ervaring leert dat de ervaring leert. **Over het muurtje kijken is boeiend en zinvol**. Het is echter pas door zelf te experimenteren, met vallen opstaan, dat we vooruitgaan. Iedere vrijwilligerswerking is immers anders, net zoals iedere vrijwilliger uniek. Dat bewijzen deze vijf bijzondere verhalen.

Laat u inspireren en ga ervoor, liever vandaag dan morgen. Het is de moeite, dat beloven we.

Steunpunt Vrijwilligerswerk Brussel

Lakensestraat 76 bus 2

1000 Brussel

tel. 02 218 55 16

vrijwilligerswerk@kenniscentrumwvz.be

www.steunpuntvrijwilligerswerk.be

We zijn telefonisch bereikbaar van maandag tot vrijdag tussen 9.30 en 16.30 uur

Iedereen kan bij ons terecht over alles wat het Brusselse vrijwilligerswerk aangaat.

Wij brengen vrijwilligers en organisaties samen, bieden steun waar kan, en gaan in op je vragen en noden.

Veerle Aerden, Link=Brussel: 'Je ziet mensen op deze manier echt vertrouwen krijgen in hun eigen kunnen. Het is mooi om ze zo te zien groeien'

Link=Brussel heeft als missie een bijdrage te leveren aan het opbouwen van een interculturele samenleving in Brussel. Ze ondersteunen sociaaleconomische integratie en emancipatie van etnische minderheden in Brussel door gelijke kansen te bieden. Hun projecten en activiteiten spelen in op specifieke en concrete behoeften van onze doelgroep. Ze doen beroep op vrijwilligers voor basisactiviteiten zoals alfabetisering en taallessen maar zetten hun doelpubliek ook aan om zelf als vrijwilliger te groeien, binnen en buiten de organisatie. Veerle Aerden, algemeen coördinatrice, selecteert voor ons de ultieme tips & tricks uit haar jarenlange ervaring.

INTERVIEW
Veerle Vercauteren

Waarom komen mensen bij jullie vrijwilligen?

De vrijwilligers die bij ons komen werken, doen dit om verschillende redenen: sommigen zijn geïnteresseerd in het werken met mensen zonder papieren of kansarmen en staan open voor andere culturen. Andere vrijwilligers zien in de samenwerking met Link=Brussel dan weer de gelegenheid om Brussel op een andere manier te leren kennen. We zien ook interesse van werkzoekenden die op deze manier de sector beter willen leren kennen. Nog anderen willen bij ons vrijwilligerswerk komen doen vanuit een religieuze achtergrond.

Hoe of waar vinden jullie de vrijwilligers?

Onze vrijwilligers komen uit de eigen doelgroepen, vinden ons op 11.be, komen via via bij ons terecht, bijvoorbeeld via een vrijwilliger die reeds bij ons actief is. In de toekomst willen we ook andere mensen aantrekken als vrijwilligers. Momenteel is het aanbod voor vrijwilligerswerk nog te veel beperkt tot lesgeven en begeleiden.

Wat kunnen vrijwilligers bij jullie doen? Zijn er specifieke taken?

Dat zijn er heel wat! Omkaderen van de algemene vorming, alfabetisering en taallessen, animeren en bijstaan van de “moeder- en vader-

groepen”. Dat zijn specifieke praat- en werkgroepen voor moeders en vaders. Apart, omdat mensen zich dan meer op hun gemak voelen om vrijuit te spreken.

Vrijwilligers kunnen ook aan de slag bij onze infosessies, ze leiden of animeren kook - en naaiateliers, uitstappen en theater. Daarnaast organiseren we ook sportactiviteiten want sport vinden we ook heel belangrijk. “Een gezonde geest in een gezond lichaam” nietwaar? Voor onze yogalessen doen we ook beroep op vrijwillige lesgevers. Vaak zijn het mensen uit onze eigen doelgroep die de anderen specifieke vaardigheden aanleren: ie-

mand kan dan misschien niet lezen of schrijven maar is een kei in het bereiden van paella. Die persoon gaat dan een kookatelier leiden. Je ziet mensen op deze manier echt vertrouwen krijgen in hun eigen kunnen. Het is mooi om ze zo te zien groeien.

Dan is er ook nog onze projectwerking op jaarbasis, zoals verleden jaar “Pimp up je vaardigheden- het geeft je meer kans op werk”. Vooral hier werkten we met vrijwilligers uit onze eigen doelgroep. De vrouwen in deze groep maken kunstwerken die ze dan later kunnen verkopen. Belangrijk is hier dat de dames samenkomen, samen praten, samen hun werkjes verkopen en vooral ook dat ze samen kunnen groeien naar meer zelfstandigheid, wat intussen ook is gebeurd.

Vaak zijn het mensen uit onze eigen doelgroep die de anderen specifieke vaardigheden aanleren

Doen jullie iets extra om vrijwilligers te binden aan jullie organisatie?

Ik denk dat dit vooral door onze wisselwerking komt. We nemen heel veel tijd voor en na de lessen en activiteiten om met de vrijwilligers te praten. Dat zorgt echt wel voor extra binding.

Mogen vrijwilligers bij jullie ook zelf voorstellen doen?

Ja, zeker! Eigen inbreng van onze vrijwilligers appreciëren we ten zeerste. Wij geven richtlijnen en omkadering maar de vrijwilligers voelen zelf het best aan wat er leeft binnen de groep en krijgen van ons ook de vrijheid om dingen aan te

passen. Dat heeft ons in het verleden al veel geholpen. Ik denk bijvoorbeeld aan de vrijwilliger die de aanmaak en het up-to-date houden van onze eigen website behoorlijk vereenvoudigd heeft. Anderen kwamen dan weer met het voorstel om evenementen te creëren op Facebook.

Hoe zorgen jullie ervoor dat iedereen zich thuis voelt in jullie organisatie?

Om te beginnen, hebben we met elke nieuwe vrijwilliger een “intake-gesprek”. Tijdens dit gesprek verschaffen we uitleg over wat er zoal bij Link=Brussel speelt, binnen en buiten de specifieke taak van de vrijwilliger. We besteden veel tijd aan het eerste contact waarin we de vrijwilliger uitgebreid uitleg geven over de werking en filosofie van onze organisatie.

Het is voor vrijwilligers niet altijd eenvoudig : onze doelgroep heeft een eigen dynamiek: onregelmatigheden, te laat komen, niet opdagen voor lessen, enzovoorts zijn hier schering en inslag. Onze vrijwilligers moeten daarom echt wel “mee zijn” met onze filosofie, anders is de kans dat ze meteen gefrustreerd raken heel groot.

We vinden het ook belangrijk dat onze vrijwilligers kunnen terugvallen op goed materiaal. Ze hebben een eigen lokaal dat we speciaal voor hen hebben ingericht. Daar kunnen ze kopie's maken, lesmateriaal voorbereiden, publicaties raadplegen of gewoon even op adem komen. Een keer per jaar doen we ook een vrijwilligersfeestje waar we hen in de bloemetjes zetten. We hebben evenens gemerkt dat we onze vrijwilligers ook blij maken door zelf hulp te vragen bij

specifieke taken. Vaak zijn dit kleine, eenvoudige dingen waar we zelf niet zo goed in zijn, zoals helpen een lampje in te draaien. Mensen vinden het leuk om ons te kunnen helpen en dat vergeten we soms.

We brengen vrijwilligers ook met elkaar in contact door regelmatige mailings en we sturen maandelijks een nieuwsbrief over alles wat reilt en zeilt bij Link=Brussel. Dit geeft hen ook een idee over de activiteiten buiten hun specifieke vrijwilligerstaken.

Eigen inbreng van onze vrijwilligers appreciëren we ten zeerste. De vrijwilligers voelen zelf het best aan wat er leeft binnen de groep en krijgen van ons ook de vrijheid om dingen aan te passen.

Hoe communiceren jullie met mensen die (nog) geen of weinig Nederlands spreken?

Hiervoor doen we beroep op onze vrijwillige tolken. Dit gaat vlot.

Hoe gaan jullie om met concrete diversiteitsvraagstukken?

We zijn niet aan een bepaalde religie gebonden maar we hebben respect voor ieders geloof. Dat vraagt soms wel een extra inspanning. We voorzien bijvoorbeeld al het vlees altijd halal, behalve uitzonderlijk wanneer het gerechten zijn waar er geen halal vlees voor gekocht kan worden. Dan is er een specifieke vermelding. Tijdens onze feestjes zal je ook wel hespenrolletjes vinden. Daar zetten we dan wel een bordje bij dat aangeeft: “niet halal”. Voor de moedergroepen geven we sessies voor vrouwen om bijvoorbeeld een doktersbezoek voor te bereiden. Dit gaat veel vlotter als we dit enkel met de moeders doen, zonder papa's.

We besteden veel tijd aan het eerste contact waarin we de vrijwilliger uitgebreid uitleg geven over de werking en filosofie van onze organisatie.

Waarop ben je het meest trots als organisatie?

We zijn best trots op het feit dat we meer dan te focussen op enkel cijfers en statistieken over onze resultaten, we ook mensen langdurig begeleiden zodat ze het hoofd boven water houden, opnieuw lachen, opnieuw kunnen functioneren ... opnieuw leven. Cijfers zeggen zo weinig! Het helpen bij het opkrikken van de iemands levenskwaliteit betekent zoveel meer voor ons.

© Link=Brussel

Onze tips naar andere organisaties toe zijn:

1. Omschrijf duidelijk wat je verwacht van je vrijwilligers, beschrijf hun specifieke taken.
 2. Maak veel tijd vrij om uitleg te geven, zorg voor een solide omkadering. Verwachtingen zijn heel belangrijk en je moet hier echt wel duidelijkheid over geven.
 3. Zorg elke keer weer voor een warm onthaal van je vrijwilligers
 4. Zorg voor een goed intake-gesprek. Een vrijwilligersboekje is extra handig voor vrijwilligers om dingen achteraf na te lezen
 5. Deel de kalender met activiteiten van je organisatie
 6. Organiseer regelmatig evaluatiegesprekken met je vrijwilligers. Vergeet niet de evaluatievragen regelmatig aan te passen. Een organisatie leert op deze manier ook veel bij.
 7. De extra inspanning om een vrijwilligerslokaaltje te voorzien loont echt de moeite en is een mooi gebaar naar de vrijwilligers toe.
 8. Hou de samenwerking open en aangenaam. Betrek hierbij elke vaste werknemer binnen de organisatie.
-

Vaak zijn het kleine dingen die het verschil maken. Ooit hebben we een dame, die niet kon lezen noch schrijven, geholpen om haar kappersdiploma te behalen. Onze vrijwilligers hebben zich toen heel hard ingezet om haar voor te bereiden op het mondeling examen. Nu is deze dame hulpkapster. Hier halen we het meest voldoening uit! Ook op ons theaterproject zijn we heel trots. Vooral als je beseft van hoe ver sommige mensen komen.

Wat is jullie droom voor de toekomst?

Onze tuin aanleggen! Hierbij willen we ook meer de buurtbewoners gaan betrekken. We zouden van onze tuin een ontmoetingsplaats willen maken voor de mensen uit onze doelgroepen, onze vrijwilligers en onze burens. Het zou mooi zijn als mensen naar ons tuintje afzakken voor een drankje, een gezelschapsspel, een babbel, om compost te maken, ... We zouden graag iemand opleiden om het onthaal van onze tuin te doen. Dit hoeft niet perse iemand te zijn uit onze doelgroep. We zien in de buurt ook mensen die eenzaam zijn en die door dit extra contact uit hun isolement kunnen geraken. Verder willen we ook het potentieel van het huis opkrikken. We zitten hier al jaren in hetzelfde gebouw met verschillende organisaties en ik zou graag meer wisselwerking zien tussen deze groepen, meer diversiteit, een betere mix van mensen.

Wat was - tot nu toe - jouw mooiste vrijwilligersmoment?

Waarom doe je het?

Misschien iets te algemeen maar voldoening zien bij onze vrijwilligers zorgt altijd voor mooie mo-

menten. Vrijwilligers komen niet enkel dingen voor ons doen maar wij kunnen ook iets voor hen betekenen.

Hebben jullie tips voor andere organisaties die hun vrijwilligers willen empoweren?

Het positief benoemen van vaardigheden is een van de manieren om empowerment te bewerkstelligen, zowel bij onze doelgroep als bij onze vrijwilligers. Mensen uit de doelgroep worden op deze manier gestimuleerd om vrijwilliger te worden. Zo ontdekken ze meer over hun eigen vaardigheden. Dat geeft hen een goed gevoel over zichzelf en hun kunnen.

Het empoweren gebeurt ook door onze vrijwilligers samen te brengen: jaarlijks organiseren we een vrijwilligersvergadering waar we iedereen uitnodigen om ervaringen te delen en elkaar tips te geven. Hetzelfde gebeurt in de moedergroep: empowerment komt niet enkel van mij als coördinator of vanuit de vrijwilligers die lesgeven, maar ook van de andere moeders binnen de groep.

Nicoleta Vandeputte, Kind & Preventie: 'Het komt erop aan creatief om te gaan met de diversiteit... Niet alles is mogelijk of succesvol maar waar een wil is, is een weg'

Nicoleta Vandeputte is coördinator van de consultatiebureaus van Kind & Preventie in Brussel. Kind & Preventie biedt preventieve gezondheidszorg en opvoedingsondersteuning voor jonge kinderen.

We kennen de consultatiebureaus als de plek van "meten & wegen" maar er gebeurt veel meer dan dat! In verbondenheid met verschillende doelgroepen, generaties en culturen, wordt er zorgzaam gewerkt aan het welzijn van gezinnen met jonge kinderen en kwetsbare zwangere vrouwen. Ook de vrijwilligers die hier een handje toesteken, komen uit alle windstreken. Nicoleta vertelt er ons alles over.

INTERVIEW
Wietse Wauters

Hoe komt het dat zo'n uiteenlopende groep vrijwilligers zich in jullie organisatie herkent?

De missie van Kind en Preventie is aantrekkelijk en omarmt diversiteit op alle vlakken. Daardoor is ons doelpubliek heel divers. Zo zijn ook onze Brusselse vrijwilligers, ze voelen zich thuis onder ons doelpubliek.

Hoe komen jullie aan vrijwilligers?

De samenwerking met partners zoals het Steunpunt Vrijwilligerswerk Brussel of Bon is heel waardevol voor ons. Ook delen we vrijwilligers met andere organisaties, bijvoorbeeld voor het organiserend bestuur.

Waarom komen mensen bij jullie vrijwilligen?

Het feit dat we hier niet enkel op één bepaalde vrijwilligersfunctie focussen, werkt stimulerend. We werken met een divers aanbod qua profielen, afhankelijk van de vrijwilliger die zich aanbiedt. Wij proberen creatief de talenten van de vrijwilligers in te zetten, zodat een win-winsituatie word gecreëerd.

Vrijwilligers hebben verschillende redenen om bij ons vrijwilligerswerk te doen: om zich nuttig maken, voor hun studies, om hun Nederlands te verbeteren, om hun netwerk te vergroten, om iets bij te dragen aan de maatschappij, om ervaring op te doen, om in contact te komen met andere gezinnen,

...Voor sommigen is specifiek het werken met kleine kindjes en hun ouders interessant of gelinkt aan de job die ze in hun land van oorsprong hebben gedaan, bijvoorbeeld als vroedvrouw of pediater. De belangrijkste reden blijft altijd: de passie & het plezier om met kinderen en ouders van verschillende nationaliteiten in contact te komen. Dat is iets wat iedereen bindt: jonge kinderen.

Wij proberen creatief de talenten van de vrijwilligers in te zetten, zodat een win-winsituatie word gecreëerd.

Wat kunnen vrijwilligers concreet bij jullie doen?

Ze kunnen gastheer of -vrouw zijn in het consultatiebureau. Ze staan dan in voor een hartelijk onthaal van de ouders en hun jonge kinderen, helpen de ouders om hun weg te vinden naar de dokter en de verpleegster, stimuleren ontmoeting tussen verschillende actoren in het consultatiebureau, wegen en meten de kinderen, ... We hebben ook voorleesvrijwilligers, die lezen voor in de wachtzaal. En dan is er de 'Tovenaar voor groot en klein', die organiseert activiteiten in de wachtzaal voor de ouders of hun kinderen. Dat hangt allemaal ook een beetje af van de vrijwilliger zelf en wat die graag wil doen. Wij werken bottom up. Komt de vrijwilliger zelf met een idee? Dan luisteren wij en proberen samen het idee in de praktijk om te zetten.

Hoe zorgen jullie ervoor dat iedereen zich thuis voelt in jullie organisatie?

Allereerst wordt de kandidaat-vrijwilliger uitgenodigd voor een kennismakingsgesprek. Dat is zowel voor ons als voor de kandidaat iets zeer belangrijks. We vragen dan naar de motivatie van de mensen, de reden waarom ze naar ons komen, wat hun passie is, hun ervaringen, hun verwachtingen, hun talenten....Op basis daarvan gaan we kijken wat hij of zij voor ons kan doen. Niet iedereen is geschikt voor deze vrijwilligersjob. De vrijwilliger treedt immers binnen in de broze wereld van de ouders en hun jonge kinderen. Het is goed die dingen vanaf het begin duidelijk te weten.

Daarnaast proberen ook voor onze vrijwilligers flexibel te zijn: in de taal, het uurrooster... Wij spelen bijvoorbeeld met het idee om, in

samenwerking met onze collega's van het inloopteam, opvang voor de jonge kinderen van vrijwilligers uit kansengroepen te voorzien. Zo krijgen zij de kans om bij ons vrijwilligerswerk te doen en moeten ze zich geen zorgen maken over een babysit voor hun kinderen. Door de gesprekken weten we dat opvang vaak een belemmering is om op bepaalde uren te kunnen vrijwilligen en met die kennis gaan we dan op zoek naar een oplossing. Soms ligt de oplossing gewoon in je eigen organisatie!

Wij werken bottom up. Komt de vrijwilliger zelf met een idee? Dan luisteren wij en proberen samen het idee in de praktijk om te zetten.

© Kind & Preventie

Hoe communiceren jullie onderling? Hoe communiceren jullie met mensen die (nog) geen of weinig Nederlands spreken?

Mijn team Brussel bestaat uit drie fantastische collega's: Khadija, Kudrun en Gamze. Wij zijn zelf een divers team. We verwachten in principe een basiskennis Nederlands van onze vrijwilligers. Als dit echter niet zo goed lukt, gaan we eventueel in het Frans of Engels verder. Wij kijken ook naar de

sociale vaardigheden die de vrijwilliger heeft en in hoeverre hij of zij bereid is Nederlands te spreken. Wij zijn ervan overtuigd dat een hartelijke Nederlandstalige omgeving waar de mensen vrijwilligerswerk kunnen doen enkel een positieve invloed kan hebben op hun Nederlands. Onder het motto: You love the place, you love the people...Improving your dutch? It will be a pleasure!

Het traditionele bellen is altijd het populairste. Zo maak je 'oorcontact'

Wat is jullie meest gebruikte communicatiemiddel met jullie vrijwilligers?

We bellen, mailen en sms'en. De sociale media staan op onze to-do-lijst. Het traditionele bellen is altijd het populairste. Zo maak je

‘oorcontact’. De vrijwilligers appreciëren dat we hen bellen, om hen aan dingen te herinneren of om gewoon te vragen hoe het gaat... Het gebeurt dat de vrijwilligers plots niet meer komen opdagen. Wij bellen hen altijd op voor feedback. Dat is enorm belangrijk om onze dienstverlening te verbeteren. Sommige mensen antwoorden niet. Maar er zijn ook vaak mensen die wegens specifieke situaties niet konden afbellen en beschaamd wa-

ren om nog terug te komen. Dan is het echt goed dat je hen gebeld hebt.

Hoe gaan jullie om met cultuurverschillen?

Daar hebben wij veel ervaring mee en dat is niet altijd makkelijk. Maar je moet bij mensen niet in de eerste plaats kijken naar de cultuur of achtergrond maar naar de persoon. Daarom zijn onze kennismakingsgesprekken juist zo belangrijk: omdat we daar de tijd nemen om de persoon en zijn of haar situatie, verwachtingen en gewoonten te leren kennen. Dat zijn dingen waar je als organisatie iets aan hebt. Met de informatie die je in het kennismakingsgesprek gesprokkeld hebt, kan je dan aan de slag. Past een vrijwilliger in het team van het consultatiebureau? Probeer de juiste collega of mentor voor jouw vrijwilliger te vinden. Begeleiding is hier heel belangrijk. Ook interculturele vormingen en ontmoetingsactiviteiten voor vrijwilligers zijn essentieel. Het komt erop aan creatief om te gaan met de diversiteit... Niet alles is mogelijk of succesvol maar waar een wil is, is een weg.

Je moet bij mensen niet in de eerste plaats kijken naar de cultuur of achtergrond maar naar de persoon.

Wat heb jij al geleerd uit het werken met een diverse mix van vrijwilligers?

Soms sta je versteld van je eigen vooroordelen. Werken met vrijwilligers met verschillende achtergronden helpt je je interculturele competenties te verbeteren en bepaalde situaties beter te begrijpen, zodat je de volgende keer er beter

op kan inspelen. Het is een permanent leerproces.

Begeleiding en communiceren op maat vraagt tijd maar maakt dat de mensen zich goed en zich verbonden voelen met jouw organisatie,

Hebben jullie tips voor andere organisaties die met vrijwilligers willen werken?

Een eerste tip die ik zeker zou willen meegeven is dat als een vrijwilliger niet geschikt is voor jouw organisatie, je hem best doorverwijst of – nog beter – zelf in contact brengt met andere organisaties. Zij hebben misschien enkel via deze manier sociaal contact of een kans om hun Nederlands te verbeteren. Als tweede tip zou ik vooral willen zeggen dat je bij vrijwilligers ook rekening moet houden met aandacht voor de kleine dingen. Je moet ze niet gewoon aan het werk zetten. Als ze daar nood aan hebben, moet je begeleiding op maat aanbieden. Begeleiding en communiceren op maat vraagt tijd maar maakt dat de mensen zich goed en zich verbonden voelen met jouw organisatie, met een dure term noemen we dat place attachment, maar dat is wel hoe het werkt. Een open en authentieke houding in de begeleiding wordt geapprecieerd, zelfs als de boodschap niet altijd positief is. Ten derde: betrek de mensen niet alleen bij het uitvoeren van de taken maar laat ze ook meedenken. En tot slot zijn ook een goed kader en duidelijke afspraken uiterst belangrijk. Maar wees flexibel als de situatie erom vraagt.

Koen Spolspoel, Les Gazelles de Bruxelles: 'De communicatie lukt uiteindelijk altijd, desnoods met handen en voeten, maar het beste face to face'

Les Gazelles de Bruxelles joggen door Brussel met zoveel mogelijk mensen: nieuwkomers, oudkomers, anderstaligen, mensen zonder papieren, mensen in armoede, sportievelingen, start-to-runners, mannen, vrouwen, ... Brusselaars van allerlei pluimage leren elkaar kennen binnen een unieke sociale en culturele mix. Door samen te lopen worden er als het ware bruggen gebouwd tussen kansarmen en kansrijken. Koen Spolspoel, projectcoördinator vrijwilligers, en Emma de Pauw, stagiaire, vertellen ons graag hoe ze hun gazellen via vrijwilligerswerk activeren en meer nog: empoweren!

INTERVIEW
Vincent Hurkens

Hoe zorgen jullie ervoor dat mensen jullie vinden?

Koen: We zijn ontstaan vanuit verschillende sociale organisaties in Brussel. Binnen deze organisaties waren al groepjes mensen die samen liepen. Dat werd een steeds grotere groep en er was interesse om dat samen te blijven doen. In 2014 hebben we een aparte organisatie opgericht en hebben de lopers voor de naam Les Gazelles de Bruxelles gekozen.

Met hoeveel mensen runnen jullie de organisatie? Zijn jullie zelf vrijwilligers?

Emma: Wim (projectcoördina-

tor organisatieontwikkeling, red.) werkt halftijds, Koen werkt 13 uur per week. En ik was hier twee maanden stagiair om met allerlei zaken te helpen. En dan zijn er natuurlijk de vrijwilligers die ook helpen.

Koen: We hebben zeker 15 à 20 vrijwilligers. Daar zit veel variatie tussen. Er zijn de leden van onze Raad van Bestuur, de mensen die training geven maar ook onze vrijwilliger die water en fruit voorziet na een training.

Hoe zijn die vrijwilligers bij jullie gekomen?

Emma: "We vinden vrijwilligers

door bijvoorbeeld vacatures te verspreiden.

Koen: We vinden het ook fijn om lopers te laten doorgroeien tot vrijwilligers. Vooral voor onze doelgroep is het leuk om ze aan te moedigen. We bieden onze vrijwilligers een gepaste omkadering aan en we gaan op zoek naar manieren om ze te helpen in hun vrijwilligersrol. We laten ze dan bijvoorbeeld een vorming volgen zodat ze als trainer uit de voeten kunnen. Of zodat ze iets rond gezonde voeding leren en dat deel op zich nemen. Op die manier komt de groei van onze organisatie vanuit de lopers zelf tot stand.

We bieden onze vrijwilligers een gepaste omkadering aan en we gaan op zoek naar manieren om ze te helpen in hun vrijwilligersrol.

Wat is de motivatie voor lopers en vrijwilligers om zich bij jullie te melden?

Koen: Het is leuk om samen te gaan lopen. Maar we hebben bijvoorbeeld ook een grote groep vrouwen voor wie het samenkomen nog belangrijker is dan het wandelen of lopen. En of ze nu één of drie kilometer lopen: dat is niet belangrijk. Sommige lopers lopen al drie jaar mee en geven dan zelf aan: we vinden het leuk om nieuwe uitdagingen te hebben. We willen niet alleen lopen, maar ook iets leren. Om de wensen van lopers en vrijwilligers in kaart te brengen, organiseren we ongeveer één keer

per maand een inspraakmoment. Bijvoorbeeld tijdens een etentje na een wedstrijd. Daar bespreken we met onze lopers enerzijds de trainingen, anderzijds praten we ook over wat ze nog meer zouden willen doen naast het lopen.

Om de wensen van lopers en vrijwilligers in kaart te brengen, organiseren we ongeveer één keer per maand een inspraakmoment.

Hoe communiceren jullie met elkaar, lopers, vrijwilligers en trekkers?

Koen: We hebben een Whatsapp-groep met lopers. Dat is handig omdat je zo op een simpele manier een grote groep bereikt. In die groep spreken de lopers ook onderling af om te trainen of sturen

we elkaar foto's van activiteiten die we samen gedaan hebben. Maar even vaak bellen we lopers op. We houden een ledenlijst bij met alle contactgegevens van iedereen die meedoet. En zo hoeven ze bij inschrijvingen voor wedstrijd enkel hun naam op papier te schrijven.

Hoe gaan jullie doorgaans om met lopers die de taal nog niet machtig zijn?

Koen: Toen ik hier net binnenkwam, zag ik twee mensen die graag wilden lopen, maar geen Nederlands spraken. Er was een derde bij die de rol van tolk innam.

Emma lacht: Desnoods met gebaren. Maar meestal is er wel iemand bij waarmee we een taal gemeenschappelijk hebben.

Hoe communiceer je en in welke taal?

© Veerle Vercauteren

© Les Cozelles De Bruxelles

Koen: We hebben al eens pictogrammen gebruikt toen vrijwilligers hun werk van het voorbije jaar gingen evalueren. Dat werkte goed. De communicatie lukt uiteindelijk altijd, desnoods met handen en voeten, maar het beste face to face. Dan zie je ook sneller of ze het al dan niet begrepen hebben. Bij afspraken levert het ook op om herinneringen te sturen. Je moet blijven communiceren, de communicatie levend houden.

Mensen nemen vrienden en andere Brusselaars mee. Dat zorgt voor diversiteit en ontmoeting.

Koen: Op momenten dat we in groepen samenkomen gaan we vooraf polsen of er iemand kan tolken. We hebben drie keer per jaar een startmoment voor de lopers waarbij een tolk aanwezig is. Die helpt ons om ervoor te zor-

gen dat iedereen echt mee is met de filosofie van onze organisatie. Bijvoorbeeld door duidelijk te maken dat er naast de loopactiviteiten ook inspraakmomenten zijn. De tolken kunnen even goed mensen uit de nieuwe groep zijn. Dan is de tolk een geïnteresseerde nieuwe loper die ook naar het startmoment komt en tegelijk vertaalt voor de anderen. Voor zo'n startmoment werken we bijvoorbeeld samen met BON, zij weten meestal al op voorhand wie tolk zal kunnen zijn.

Hoe brengen jullie diversiteit binnen jullie organisatie?

Koen: Lopen werkt als een katalysator, een soort hefboom die wordt gebruikt om aan iedereen de kans te geven om te sporten, aan wedstrijden mee te doen of betrokken te zijn bij de organisatie. Lopen is iets heel simpels en laagdrempeligs om iedereen bij elkaar te brengen: Brusselaars en nieuwkomers.

We lopen iedere vrijdag en ieder-

een kan meedoen. Mensen nemen vrienden en andere Brusselaars mee. Dat zorgt voor diversiteit en ontmoeting. We zorgen er bijvoorbeeld ook voor dat we een goede verdeling tussen mannen en vrouwen hebben zodat iedereen de kans krijgt om mee te lopen. We stimuleren beiden actief om mee te doen, en dat werkt heel goed.

En levert de diversiteit wel eens lastige situaties op?

Koen: Lopers hebben wel eens aangegeven dat mensen die een bepaalde taal spreken sneller samenklitten. Daardoor ontstaan groepjes, terwijl veel mensen juist op zoek zijn naar uitwisseling. Ze willen bruggen bouwen en uitwisseling. We proberen dit te verhelpen door verschillende groepjes gelijktijdig en samen aan activiteiten te laten deelnemen. We stimuleren die ontmoeting actief.

De communicatie lukt uiteindelijk altijd, desnoods met handen en voeten, maar het beste face to face.

Wat voor tips hebben jullie voor andere organisaties die willen werken aan de diversiteit binnen hun vrijwilligerswerking?

Koen: Onze doelgroep toeleiden naar vrijwilligerswerk zit in onze visie en missie. Het is een belangrijk aandachtspunt om hen te stimuleren en om echt de tijd te nemen om ze goed te begeleiden. Emma heeft geholpen om na te denken over vragen zoals 'Op welke manier trekken we nieuwe vrijwilligers aan van buiten de loopgroep en hoe begeleiden we hen?'. Dat zorgt voor interessante contacten

zoals met het Huis van het Nederlands. Zij sturen dan vrijwilligers naar ons die hun Nederlands willen oefenen. Die komen dan weer in contact met onze lopers die ook oefenkansen Nederlands zoeken.

Bij de inspraakmomenten die we organiseren zijn we er actief mee bezig om iedereen te kunnen laten meedoen.

Wat heb je al geleerd uit het werken en empoweren met je vrijwilligers?

Koen: Voor onze werking met vrijwilligers gebruiken we de vijfhoek van Brussel als inspiratiebron. Elke hoek is daarbij een aandachtspunt geworden. Succeservaringen zijn daarbij de beste motivator. Iemand die een cursus voltooid heeft, vrijwilligers die fijn samen-

werken op de scholenveldloop of een groep enthousiaste supporters tijdens de Brussels Half Marathon. Ze zorgen allemaal voor een nog betere sfeer.

Waarop ben je het meest trots bij Les Gazelles?

Koen: Ik denk dat ik het meest trots ben op wat onze groep heeft bereikt in korte tijd. Ik bezocht tijdens mijn vakantie in de Verenigde Staten een vergelijkbare organisatie, Back on My Feet. Die werken vanuit dezelfde filosofie. Ik merkte hoe gelijkaardig hun werk en hun groep lopers was. Ik besepte toen dat wij hier eigenlijk precies hetzelfde bereiken als een hele grote organisatie daar. Daar schrok ik zelf van. Dat vind ik echt een succes.

Tenslotte: kunnen jullie een mooie herinnering delen?

Emma: Ik vond de Warmathon een mooi moment. We waren met kei veel, allemaal in het zelfde t-shirt. Het was totaal niet competitief, je voelde echt de verbondenheid.

Koen: In het begin gingen we alleen trainen en deelnemen aan wedstrijden. Maar hoe langer het draait, hoe meer je ziet dat mensen blijven hangen. Een loopwedstrijd is niet alleen een loopwedstrijd. Daarna wordt er samen gegeten bij een picknick in het park of een barbecue hier bij ons. Het gaat niet meer enkel om het lopen, de groep is echt een groep geworden, niet enkel van lopers maar ook van vrijwilligers die zich inzetten en dat blijft zo, ook buiten het trainen. Dat geeft goed weer dat de loopwedstrijden, de uitstappen, de activiteiten en de inspraak, zorgen voor een goede sfeer. Uitstappen, de activiteiten en de inspraak, zorgen voor een goede sfeer.

Onze vijf tips zijn:

1. Zet het talent van de vrijwilliger centraal, het komt altijd op de eerste plaats
 2. Geef vrijwilligers oefenkansen (taal, ervaring opdoen, leren, ...)
 3. Werk met buddies: zet vrijwilligers per twee op één taak, dat creëert vertrouwen, zowel bij de ervaren vrijwilliger, als bij de nieuwe
 4. Wees flexibel!
 5. Neem voldoende tijd voor dit alles
-

Jelle Tierens, JES: 'Zelf ben ik van het principe dat je elkaar maar kan leren appreciëren door op elkaar af te stappen en samen iets te beleven'

JES, oftewel Jeugd En Stad, is een stadslabo voor kinderen en jongeren in Brussel, Antwerpen en Gent. Ze gaan dagelijks aan de slag met jonge vrijwilligers die vaak minder gebruik kunnen maken van de kansen die de stad biedt en die moeilijk hun weg vinden in het reguliere vrijetijdsaanbod. Samen met hen brengen ze een positief verhaal dat de vrijwilliger, de buurt en de samenleving versterkt. Jelle Tierens, medewerker bij JES Brussel, vertelt ons tussen twee stadsavonturen door, hoe uit jong en superdivers Brussel zo'n fantastische vrijwilligersploeg kan groeien.

INTERVIEW
Wietse Wauters

Wat is je functie bij JES juist? Ben je zelf vrijwilliger?

Ik ben werknemer bij JES, ik werk op het stadsavontuur gedeelte, alles wat met groepsdynamiek en avontuur te maken heeft. Ik ben hier eerst zelf zeven jaar vrijwilliger geweest, dus ik heb eigenlijk van mijn hobby mijn beroep kunnen maken.

Wat doet jullie organisatie?

Wij zijn een jeugdorganisatie in Brussel, Gent en Antwerpen. Ons doel is om jongeren hun eigen competenties of talenten te doen ontdekken en te ondersteunen in het ontwikkelen daarvan. In Brussel is dat in drieluik. Ten eerste hebben we een stuk straat-

hoekwerk. Dit is echt rechtstreeks contact maken met de jongeren op straat en kijken naar hoe zij hun weg kunnen vinden op vlak van basisbehoeften zoals wonen, eten, ... en hen daarbij ondersteunen indien nodig. Dan hebben we ook een luik opleidingen. Hier begeleiden we jongeren naar een job of opleiding. Het derde luik is vrije tijd, dat is het team waar ik in zit. Hier proberen we jongeren te stimuleren in de zoektocht naar hun talenten binnen multimedia, muziek, stadsavontuur of vormingen in het jeugdwerk.

Waarom komen vrijwilligers naar jullie?

Naar het jeugdwerkteam komen ze vooral omdat ze erin geïnteresseerd zijn, omdat ze bijvoorbeeld willen klimmen. Of ook omdat ze nieuw zijn in Brussel en mensen willen ontmoeten. Soms gebeurt dit via andere organisaties waarmee ze hier op bezoek komen. Als we op hun deelnemers een goede indruk maken met onze activiteiten, komen die soms op zichzelf terug.

Mogen vrijwilligers zelf voorstellen doen voor activiteiten?

We zijn een stadslabo, dat betekent dat wij zelf een laboratorium willen zijn met een focus op vernieuwing. Dat is zo voor de werknemers,

maar ook voor onze vrijwilligers. Elk voorstel wordt dus serieus genomen. Zo is er vijf à zes jaar geleden uit een animatorcursus een echt die-hard vrijwilligerscollectief gegroeid. Zij waren zo enthousiast over wat ze geleerd en gedaan hadden op de cursus dat ze zelf met ideeën afkwamen om dingen te organiseren voor JES. Op die manier is de eerste groep souffleurs ontstaan. Onze Souffleurs zijn de fluis-teraars voor de jongere cursisten. Ze zijn nu een deel van de vrijwilligers van kadervorming, de deelwerking van het jeugdwerkteam die animatorcursussen en andere vormingen organiseert. Ze zijn bijzonder in die zin dat ze samen een hechte groep vormen waarop we

ten allen tijde kunnen rekenen.

Nabil zette zich al jaren vrijwillig voor andere jongeren, bij JES, maar nu dus ook bij zijn project Street Talent en dat juichen wij alleen maar toe.

Een ander mooi voorbeeld van eigen initiatief is de talentenjacht die een van onze vrijwilligers uit de grond gestampt heeft. Nabil zette zich al jaren vrijwillig voor andere jongeren, bij JES, maar nu dus ook bij zijn project Street Talent en dat juichen wij alleen maar toe.

Willen vrijwilligers betrokken worden bij het beleid, dan kan dit zeker

ook. Zo zijn wij ook vertegenwoordigd in de Brusselse Jeugdraad.

Hoe communiceren jullie onder elkaar? Wat werkt het best met jullie vrijwilligers?

Er zijn een hele hoop Facebook-groepen per deelwerking. Er wordt ook via e-mail gecorrespondeerd maar er zijn ook collega's die via originele manieren zoals Snapchat of Instagram communiceren omdat dat is waar jongeren van deze tijd daar mee bezig zijn. Zo treden we in hun leefwereld. Er zijn ook vaste momenten waarop wordt afgesproken om samen te gaan zitten om bepaalde thema's te bespreken of om bijvoorbeeld animatorcursussen vorm te geven.

© JES

Ik vind persoonlijk dat iedereen twee handen en twee voeten heeft dus als het moet, maken we het daarmee duidelijk.

Hoe gaan jullie om met mensen die een andere taal spreken?

We zijn gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dit betekent dat we een Nederlandstalige organisatie zijn. Maar we werken in een stedelijke context dus er zijn collega's die Arabisch, Pools of andere talen spreken. Ik vind persoonlijk dat iedereen twee

handen en twee voeten heeft dus als het moet, maken we het daarmee duidelijk. De taal die ze spreken maakt daarom voor mij minder uit.

Hoe gaan jullie om met superdiversiteit?

Ik ga vooral voor mij zelf spreken want ik kan niet voor al mijn collega's spreken uiteraard. Ik probeer zoveel mogelijk om jongeren bij elkaar te steken uit allerlei verschillende groepen. Dan denk ik aan de scholingsgraad, taal, afkomst enzovoorts om een zo groot mogelijke mix te verkrijgen. Zo moedigen we hen aan om elkaar te leren kennen

en zo zien ze dat ze allemaal van elkaar kunnen leren.

De diversiteit is dan juist een sterkte binnen de groep.

Zelf ben ik van het principe dat je elkaar maar kan leren appreciëren door op elkaar af te stappen en samen iets te beleven. Zo mix ik mijn eigen vrijwilligers ook op allerlei andere vlakken: sterke communicatieve vrijwilligers met sterk technische vrijwilligers en ervaren vrijwilligers met minder ervaren vrijwilligers, ... De diversiteit is dan

juist een sterkte binnen de groep. Wat je dan wel na een activiteit moet doen, is individueel gaan vragen hoe het verlopen is: “Wat kan beter?” en “Met wie verliep het contact of de samenwerking misschien minder?”. Als je dat persoonlijk doet, gaan jongeren alles eerlijk zeggen daar waar dat in groep soms misschien moeilijk kan zijn. Zulke vragen helpen om de vinger aan de pols te houden en goed te blijven begeleiden.

Hoe houden jullie tijdens activiteiten rekening met de culturele verschillen tussen de jongeren onderling?

Iemand accepteren in hoe en wie hij is, is een belangrijke factor die wij aan iedereen proberen mee te geven. Als er eten is na een activiteit, zorgen we er bijvoorbeeld voor dat er ook halal of vegetarisch is, dingen die iedereen kan eten zodat wij niemand uitsluiten. Het kan ook zijn dat er een beetje alcohol gedronken wordt maar wij zorgen ervoor dat er wederzijds respect is en dat er niemand wordt aangespoord om alcohol te nuttigen als hij of zij dat niet wilt.

Het is belangrijk om een vertrouwensband op te bouwen met vrijwilligers en dat vraagt tijd.

Welke tips kan je geven aan andere organisaties wat betreft superdivers vrijwilligerswerk?

Een van mijn tips zou zeker zijn om tijd te maken voor de jongeren. We merken dat dit voor grote organisaties als JES soms zeer moeilijk is. Kleine organisaties hebben nog meer vrijheid om hierin flexibeler te zijn. Toch moeten we dit zeker

blijven doen. Het is belangrijk om een vertrouwensband op te bouwen met vrijwilligers en dat vraagt tijd. Ga niet enkel op zoek op het moment dat je vrijwilligers nodig hebt. Vrijwilligers bind je aan je organisatie door doorheen het jaar te rekruteren en activiteiten te organiseren. Wacht niet tot vrijwilligers naar je organisatie komen, maar zoek hen op in hun eigen omgeving en vertrek vanuit hun leefwereld.

Wacht niet tot vrijwilligers naar je organisatie komen, maar zoek hen op in hun eigen omgeving en vertrek vanuit hun leefwereld.

Wat heb je geleerd door zelf vrijwilliger te zijn en door met vrijwilligers te werken?

Ik heb vooral geleerd te reflecteren over mezelf, stil te staan bij wie ik ben als begeleider. Zelf ben ik altijd al een spraakwaterval geweest. Door met vrijwilligers te werken en te reflecteren over mijn rol daarin, heb ik geleerd om als begeleider iets rustiger te worden, niet altijd zelf te praten maar een stap terug te nemen en de jongeren vooral hun ding te laten doen. Ik moet er gewoon voor te zorgen dat alles goed en veilig verloopt. Werken met vrijwilligers is eigenlijk telkens een nieuwe zoektocht op vlak van aandacht geven en hoe personen te benaderen want elke persoon is uniek.

*Wat ook nog interessant kan zijn: we organiseerden in oktober 2016 een studiedag over vrijwilligerswerk. Alle tips & tricks om met vrijwilligers in de stad aan de slag te gaan, staan gebundeld in een **rapport**. Meer info over de dag kan je vinden op *Empowered by JES*.*

Loes Knape, Collectmet: 'Ik probeer iedereen altijd te benaderen zoals ik zelf benaderd zou willen worden'

Collectmet doet aan armoedebestrijding door onverkochte groenten en fruit op te halen op de markten van de Abattoir. Daar recupereren ze elke zondag voedseloverschotten die ze dan verdelen onder de mensen die er het meest nood aan hebben. Op dinsdag maken ze er een lunchmenu mee dat in het WAQ (Wijk Antenne du Quartier) van Molenbeek geserveerd wordt tussen twaalf en twee. Collectmet draait volledig op vrijwilligers: van Jacky, de voorzitter en logistieke held, over Loes de marktcoördinator en penningmeester, tot de bonte groep verzamelaars, verdelers, koks en obers. Wij spraken met Loes tijdens de – overheerlijke – lunch.

INTERVIEW
Wietse Wauters

Waarin herkennen vrijwilligers zich in jullie organisatie?

Ik vind onze organisatie vrij speciaal op vlak van vrijwilligers want wij hebben een soort overlap tussen de mensen die wij als klanten zien op zondag en onze vrijwilligers die dan ook dinsdag meehelpen bij het bereiden en opdienen. De meesten onder hen zijn mensen in nood. Zij hebben dus niet veel middelen om aan groenten en fruit te geraken. In die zin zijn het dus mensen die behoeften hebben. Maar je hebt ook vrijwilligers zoals ik die gewoon graag bezig zijn en een steentje bijdragen. Het is een mix van mensen die verschillende belangen hebben wat het soms lastig maakt. Sommige vrijwilligers zijn dan te hard bezig met wat voor zichzelf de beste groenten en fruit

zijn en soms moeten we hen dan op de vingers tikken.

Hoe gaan jullie om met nieuwe vrijwilligers?

We proberen mensen een welkom gevoel te geven als ze nieuw zijn en hen zo snel mogelijk te integreren in de groep. We zijn allemaal mensen. Daar zit voor mij geen verschil in door bijvoorbeeld wie je bent of waar je vandaan komt. Als je mensen met interesse en warmte benadert, voelen ze zich vrij snel op hun gemak. Daarnaast is het belangrijk om duidelijk uit te leggen wat je juist aan het doen bent. Als we met teveel vrijwilligers zijn kan dit soms wel moeilijk worden.

Hoe gaan jullie om met de aanwezige diversiteit en cultuurverschillen in jullie organisatie?

Ik probeer iedereen altijd te benaderen zoals ik zelf benaderd zou willen worden. Er zijn twee dingen die je moet hebben om met diverse mensen om te gaan: empathie en respect. Als dat er is, dan kom je er wel. Probleem daarin is soms taal. Wij hebben bijvoorbeeld veel mensen die Frans praten. Daarom moet er soms vertaald worden door anderen en weet je niet altijd of het wel juist gezegd wordt. Om solidair te zijn met iedereen, serveren we in het WAQ ook een vegetarische schotel. Zo houden we niet enkel rekening met mensen die geen vlees eten maar ook meteen met de mensen die bijvoorbeeld enkel halal vlees eten want dat hebben wij niet. Op die manier is er voor iedereen een optie. Op zondag zie je echt de diversiteit van ons publiek

wanneer we de foodwaste gaan ophalen want dat is met heel veel mensen van allerlei verschillende culturen die allemaal verschillende talen spreken.

Er zijn twee dingen die je moet hebben om met diverse mensen om te gaan: empathie en respect. Als dat er is, dan kom je er wel.

Waarop ben je trots binnen je organisatie?

Dat we iedere zondag een 150-tal verschillende gezinnen kunnen voorzien van eten. Mensen die dat op eigen kracht niet zouden kunnen. En het feit dat we op maandag ook nog eens andere organisaties

kunnen bevoorraden met alles dat op het einde van de markt nog over is. Zo hebben we afgelopen maandag 1000 kg appels kunnen verdelen aan andere organisaties die het goed kunnen gebruiken. Dit gaat van opvangthuizen tot organisaties als D'Broej (die met kinderen en jongeren uit de meest achtergestelde wijken van Brussel werken). Zij komen dan langs bij mijn collega Jacky, eveneens vrijwilliger, onze logistieke held en president die al deze dingen mogelijk maakt en regelt.

We proberen mensen een welkom gevoel te geven als ze nieuw zijn en hen zo snel mogelijk te integreren in de groep.

Wat is jullie toekomstdroom?

Ik zou graag hebben dat het zondag wat vlotter verloopt dan nu. We gaan ons systeem veranderen omdat het nu soms teveel druk legt op één dag. Om onze vrijwilligers wat te ontlasten en het fijn te houden voor iedereen zijn we op zoek gegaan naar een manier om het werk wat te spreiden. We zullen de recupe op zondag blijven doen maar de verdeling verplaatsen naar maandag. Op maandag openen we dan als sociale kruidenier. Dat zal iets rustiger en overzichtelijker zijn. We passen onze werking eigenlijk voortdurend aan op basis van onze ervaringen met ons publiek en onze vrijwilligers. We houden de vinger aan de pols en experimenteren met oplossingen. tot we een manier vinden die voor

© Collectmet

© Collectmet

iedereen haalbaar is, voor de vrijwilligers en voor ons.

Daarnaast zou ik het leuk vinden om Collectmet wat uit te breiden zodat meer mensen kunnen deelnemen en een bezigheid hebben want geen enkel mens is gemaakt om alleen thuis te zitten. Het gaat me niet zozeer om het geven van eten maar vooral om het idee dat we mensen een bezigheid geven en ervoor zorgen dat mensen die hier nieuw toekomen in contact brengen met anderen.

Wat heb je geleerd door met deze bonte groep van vrijwilligers te werken?

Onze vrijwilligers zijn ook maar gewoon mensen die nood hebben aan contact, die gewoon ergens bij willen horen en gelukkig willen zijn door bijvoorbeeld zoals hier, ergens te kunnen bijdragen. Ik heb geleerd dat je door met respect met andere mensen om te gaan, kan komen tot een goede werking tus-

sen de meest verschillende soorten mensen.

Wat was tot nu toe je mooiste moment bij Collectmet?

Wat ik heel tof vind om te zien, is dat de mensen met wie wij werken - waarvan velen zelf geen geld hebben - ook toch nog spullen meenemen om dan te verdelen onder andere mensen in moeilijkheden. Eén van onze vrijwilligsters verzamelt bijvoorbeeld samen met ons voedseloverschotten op zondag. En ondanks dat ze zelf in een moeilijke situatie zit, gaat ze die ook nog uitdelen aan mensen aan het Noordstation. Zulke dingen ontroeren me echt.

Heb je tips voor andere organisaties die met de diversiteit in hun vrijwilligerswerking aan de slag willen?

Heb geduld, wees flexibel en toon interesse in uw vrijwilligers. Maak tijd en probeer mensen te leren

kennen, zorg voor ze en het allerbelangrijkst: heb heel veel plezier en humor in wat je samen doet!

Tips voor andere organisaties die meer diversiteit willen in hun vrijwilligerswerking:

1. Heb geduld
 2. Wees flexibel en toon interesse in uw vrijwilligers
 3. Maak tijd en probeer mensen te leren kennen, zorg voor ze
 4. Het allerbelangrijkst: heb heel veel plezier en humor in wat je samen doet
-

DANK

... aan de vijf organisaties die de tijd namen om ons uitgebreid te woord te staan en hun ervaring en kennis met ons te delen.

... aan onze redactievrijwilligers Vincent en Veerle en onze stagiaire Wietse om de gesprekken op te tekenen en van beeld te voorzien.

Reporters

Vincent Hurkens
Veerle Vercauteren
Wietse Wauters

Fotografen

Veerle Vercauteren

Eindredactie

Katrijn Geeraert

Lay-out

Barbara Fruyt

V.U. Herwigweg 49, Kenniscentrum WvZ, van Hakenstraat 76 bus 2, 1000 Brussel

www.steunpuntvrijwilligerswerk.be